

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 72

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana

Sessió celebrada dia 8 de maig del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 443/14**, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a rebuig a l'avantprojecte de llei de seguretat ciutadana. 1006
- 2) **RGE núm. 632/14**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport i adhesió a l'Estratègia d'emprenedoria i ocupació jove 2013-2016. 1011
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui, i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sra. Presidenta, Antoni Camps substitueix Antònia Vallès.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Catalina Palau substitueix José Torres.

EL SR. MAICAS I SOCÍAS:

Sí, presidenta, Lluís Maicas substitueix Vicenç Thomàs.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE 443 i 632/14.

1) Proposició no de llei RGE núm. 443/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a rebuig a l'avantprojecte de llei de seguretat ciutadana.

En primer lloc, per defensar la Proposició no de llei RGE 443/14, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a rebuig a l'avantprojecte de llei de seguretat ciutadana, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tots i a totes. Aquesta proposició no de llei, registrada dia 15 de gener d'aquest any, té com a finalitat que el Parlament de les Illes Balears rebutgi aquell avantprojecte de llei de seguretat ciutadana.

El 29 de novembre de 2013 el Consell de Ministres va aprovar i remetre a les Corts Espanyoles l'avantprojecte de llei de seguretat ciutadana. Aquest avantprojecte ha rebut fortes crítiques de diversos sectors polítics i socials, no només de grups de l'oposició política en el Congrés sinó del conjunt de l'Estat espanyol; la Federació de Periodistes va ser dels darrers que varen manifestar els seu rebuig; ha rebut també el rebuig d'Amnistia Internacional i d'altres entitats que vetllen pels drets civils dels ciutadans en el conjunt del món; Jutges per la Democràcia també ha fet una forta crítica amb l'anàlisi de cada un dels articles, més de 120 pàgines per analitzar cada un dels articles d'aquest avantprojecte de llei; perquè tots consideren que és una llei de caràcter repressiu i que limita els drets fonamentals i les llibertats públiques de la ciutadania.

La llei està estructurada en cinc capítols que contenen 55 articles, i restringeix el que nosaltres consideram més enllà del que podria ser raonable l'exercici dels drets fonamentals; en particular pensam en el dret de reunió i manifestació, així com la llibertat d'expressió. I lluny d'introduir un equilibri entre l'administració i els ciutadans, l'administració totpoderosa, amb molta capacitat i amb molts de recursos, davant un ciutadà molt més dèbil davant l'administració, evita regular tota norma per

protegir el ciutadà evitant, per exemple, la identificació dels agents de les forces i cossos de seguretat. Un ciutadà no podrà enregistrar, per exemple, amb un mòbil, que és un instrument que ara tots tenim a la butxaca, un abús d'autoritat per part d'un membre de les forces dels cossos de seguretat. A la vegada permet que guardes jurats puguin fer en moltes ocasions d'agents de les forces i cossos de seguretat.

Com a característiques generals d'aquest avantprojecte de llei s'ha presentat un augment de les infraccions i un agreujament de les sancions; quasi es duplica el nombre d'infraccions: si en teníem 30 ara s'ha passat a 57; això suposa una limitació de l'acció dels ciutadans en els espais públics. Hi ha una desproporció de les sancions; s'agreuja la quantia, s'augmenta la quantia de les sancions, i a més a més es redueixin, segons els moments, els terminis de prescripció d'aquestes.

S'evita el control de la justícia. S'evita el control ràpid de la justícia penal i s'envia el ciutadà sancionat a la justícia contenciosa. Recordin que la justícia penal de moment no té taxes, i en canvi la justícia contenciosa sí que té taxes. Per tant si en una primera volta el ciutadà no està d'acord amb la sentència haurà de pagar una taxa per poder continuar amb el que ell considera un acte de justícia, i a més a més amb una major demora resolutiva.

Es criminalitzen multitud de formes ciutadanes que en la majoria d'ocasions que s'han practicat en el conjunt de l'Estat espanyol no han generat cap tipus de conflicte ni cap tipus de violència. Se sanciona, per exemple, el desplegament de pancartes en edificis públics, o per exemple la recollida de firmes en paradetes. Tot s'autoregula, tot té un nivell d'autoexigència per part del ciutadà davant una poderosa administració.

Consideram que el que es desprèn d'aquest avantprojecte de llei és una escalada repressiva innecessària en un estat de dret, que té com a principal objectiu dificultar sobretot, i en darrer terme prohibir, qualsevol protesta ciutadana.

El Consell General del Poder Judicial, en la seva reunió, va manifestar de forma preocupant per la seva banda el caràcter inconstitucional de gran part de l'articulat d'aquesta proposta de llei que sortia del Govern, i va ser per unanimitat, per tant els membres del Consell General del Poder Judicial tant de caràcter conservador com progressista varen considerar el mateix, que aquest avantprojecte de llei es caracteritzava per una inconstitucionalitat de gran part dels seus articles. Per exemple consideraven absolutament inconstitucional que els vigilants de seguretat poguessin escorcollar un ciutadà, que a més a més no quedava de forma regulada, per imprecisa, el motiu pel qual es podia escorcollar un ciutadà; a més a més criticava de forma molt dura que ho pogués fer amb caràcter preventiu, no en una situació de risc o en una situació potencial clara que un ciutadà pot cometre un delicte, sinó amb caràcter preventiu. Recordin vostès també que amb caràcter preventiu el Govern, amb l'ajuda del Grup Parlamentari Popular de la nostra comunitat autònoma, amb caràcter preventiu ha impedit que es puguin penjar a les façanes de determinats edificis públics determinats símbols; ja li va dir el Consell Consultiu que això era anticonstitucional; no es pot limitar prèviament la llibertat d'expressió, no es pot, amb caràcter preventiu, escorcollar un ciutadà.

Cada vegada hi ha més denúncies per detencions de caràcter racista a l'Estat espanyol. Darrerament un al·lot del Pakistan ho ha duit per via judicial gràcies a Amnistia Internacional. El motiu pel qual se'l va aturar i escorcollar era perquè negre, i així constava a la interlocutòria judicial. Doncs això que ara es podrà impugnar i es podrà dur via judicial, amb aquesta llei, si s'aprova amb aquestes característiques, serà absolutament legal; amb caràcter preventiu es podrà aturar un ciutadà i escorcollar-lo.

Deia també el Consell General del Poder Judicial que no permet les manifestacions pacífiques que s'han duit en el conjunt de l'Estat espanyol de forma..., pràcticament des d'abans de la democràcia i durant la democràcia, d'una forma pacífica, i que impedeix de moltes maneres aquest desenvolupament. Caracteritza el Consell General del Poder Judicial que és una llei que prioritza la política criminal als drets individuals, vull dir que té la previsió que tots els ciutadans són potencialment uns delinqüents, i per tant se'ls han de limitar les seves capacitats individuals a favor d'un control social que ningú no ha demanat.

Perquè un dels arguments que planteja aquest avantprojecte de llei és la gran demanda social; doncs la gran demanda social, a totes les enquestes que publica el CIS, que són enquestes des de fa tres anys controlades pel govern del PP, el tema de la demanda social de seguretat ciutadana ocupa el lloc número..., no sé si és el 20 i busques; 0,2 persones es preocupen de la seguretat ciutadana! No és una demanda social, la gent es troba absolutament protegida en el conjunt de l'Estat espanyol. Estam davant un altre problema.

Una de les coses que també diu el Consell General del Poder Judicial és que obvia les multes penals en relació amb la capacitat econòmica de l'individu. Fins ara les multes penals podien considerar la situació econòmica de la persona que havia de ser multada; amb aquesta proposta això desapareix, manca la proporcionalitat. Ho diu el Consell General del Poder Judicial, el principi de proporcionalitat no existeix en aquest document.

I a més una de les coses que també critica bastant aquest organisme és que desapareix la finalitat reeducadora, desapareix la finalitat reeducadora. Per exemple, una persona que té problemes de droga, de consum de droga, que pot canviar la pena per un procés de rehabilitació i de seguiment d'aquest procés de rehabilitació perquè efectivament ho faci, amb aquest projecte desapareix.

Per tant estam davant un projecte o una proposta l'únic objectiu de la qual és el control del ciutadà; estam davant un canvi de model social, ja ho hem dit diverses vegades. Primer ens volen llevar drets o ens han llevat molts de drets; després volen castigar totes aquelles persones que puguin sortir a defensar-los, i no només aquelles persones que puguin sortir a defensar-los, sinó evitar que surtin, perquè aquesta llei, o aquest document de llei, té una proposta molt, molt clara, que és crear por als ciutadans; és una reducció cada vegada més important del que ha de ser la democràcia participativa, cada vegada més s'està limitant la democràcia participativa als ciutadans. Si al nostre país s'hauria de desenvolupar d'una forma molt més activa, en aquest moment tenim aquest document que l'únic que fa és reduir aquesta democràcia participativa. El Partit Popular...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, tot d'una. El Partit Popular ja ha dit que no a la llei de referèndums, ja ha dit que no a reduir el percentatge per entrar a les institucions, i ara vol reduir aquesta democràcia participativa.

Per tant la nostra proposició no de llei va en aquests dos punts: que el Parlament de les Illes Balears reconeix que la ciutadania de les Illes Balears té la suficient maduresa democràtica i política per poder expressar les seves discrepàncies i les seves reivindicacions socials i polítiques de forma pacífica i responsable, com ha vengut demostrant en 35 anys de democràcia; i que el Parlament rebutja l'avantprojecte de llei de seguretat ciutadana aprovat el mes de novembre en el Consell de Ministres.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador, també per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats, en un context de greus dificultats econòmiques i una situació de pobresa severa a la qual s'ha duit milions de ciutadans, el Govern ha impulsat el projecte de llei de seguretat ciutadana, que persegueix el dret a la llibertat d'expressió i a la llibertat de reunió, i instaura un règim més propi de temps passats.

Així, el moviment social que demana una democràcia més participativa, els ciutadans desnonats que no poden pagar la seva hipoteca, els preferentistes estafats pels bancs, els treballadors desallotjats brutalment per la policia per protestar pels seus acomiadaments, els estudiants i el professorat que es manifesten davant les conselleries d'Educació; els metges, personal sanitari i usuaris de la sanitat pública que es mobilitzen contra la seva privatització; les dones que ens negam al fet que altres decideixin per nosaltres sobre el nostre propi cos, o qualsevol altre ciutadà que manifesti pacíficament el seu malestar per unes polítiques que l'estan asfixiant, seran, gràcies a aquesta llei, més vigilats, més reprimits, més perseguits i més controlats.

L'expressió reiterada d'opinions contràries a la llibertat d'expressió dels col·lectius contraris a les polítiques del Govern varen contribuir a generar entre la població un estat de por i una inseguretat que varen donar peu a l'elaboració d'aquesta llei. Recordam les declaracions de la delegada del Govern de Madrid, que va vincular la portaveu de la Plataforma d'afectats per les hipoteques, Ada Colau, als grups filoetarres. El conseller de Justícia del Govern de La Rioja va publicar la següent piulada: "*Nazis, comunistas, y ahora Ada Colau*". Per tant les intencions del Govern amb l'expressió reiterada d'aquest tipus d'opinió ha estat una estratègia elaborada per establir entre la ciutadania la sensació que vivim temps d'inseguretat, i aquesta por, aquesta estratègia per instaurar aquesta por és la que ha donat peu i ha impulsat el projecte de llei de seguretat ciutadana.

Aquesta és la manera que té el Govern del Partit Popular de resoldre els conflictes que ell mateix provoca, una llei que imposa restriccions addicionals a la llibertat d'expressió permetent l'ús innecessari o excessiu de la força durant les manifestacions i la imposició de multes a organitzacions i participacions d'una manera desmesurada.

Han estat moltes les veus que s'han manifestat contra un projecte de llei que sanciona conductes protegides pel dret internacional de drets humans, en particular el dret a la llibertat d'expressió i el dret a la reunió pacífica. Fins i tot, com ha dit també la portaveu del Grup MÉS, el Consell del Poder Judicial en el seu informe va comentar que les mesures previstes conduirien a una excessiva ampliació de l'àmbit d'aplicació del dret penal, ja que algunes de les modificacions proposades tindran com a efecte ampliar el ventall de conductes punibles en el context de manifestacions, incrementant la severitat de les penes que es podrien imposar, i reduirien les garanties processals a disposició dels acusats.

Un altre pronunciament contrari a aquest projecte de llei és el del comissari de Drets Humans del Consell d'Europa, que l'ha catalogat com a desproporcionat i que va en contra del dret de reunió i de manifestació, i va demanar que es deixi de culpar la població dels problemes derivats de la crisi econòmica.

Els socialistes hem reclamat reiteradament un canvi de rumb i que el govern Rajoy renunciï a tics autoritaris que ens recorden èpoques passades en què hi havia ministres que clamaven "*la calle es mía*". La resposta del govern Rajoy ha estat clara, ha dit que no, no, perquè el govern no es fia que el carrer sigui de la ciutadania que pacíficament vulgui expressar-se, perquè té por de les manifestacions ciutadanes i necessita reforçar el seu vot més conservador, més extrem, el particular *Tea Party* espanyol. Per tal d'aconseguir-ho ha teixit una teranyina legal per tal que tota conducta que expressi una protesta social pugui ser sancionada com a delictes amb desmesurades multes governatives.

Mirin, en democràcia s'ha de conviure amb les manifestacions i amb les protestes perquè en formen part substancial. El dret a la llibertat de reunió ha de poder ser exercit per persones, grups i associacions, i és un dels pilars de tota societat democràtica. Facilitar la participació en reunions pacífiques ajuda a garantir que la gent tenguin l'oportunitat d'expressar opinions que té en comú amb altra gent, i facilita el diàleg tant dins la societat civil, com entre la societat civil, els líders polítics i el Govern.

Si el Partit Popular vol sembrar la por per desmobilitzar la ciutadania ha de saber que ens tindrà radicalment enfront. No podem consentir que la mínima discrepància amb les polítiques governamentals o l'examen de la seva legalitat siguin perseguits en totes les seves manifestacions i per totes les vies cap a la seva total eliminació. El Partit Popular està molt acostumat a aquestes pràctiques. Si les queixes vénen de funcionaris o policies se'ls relleva dels seus llocs; si vénen de la judicatura, es redueixen les seves competències, els seus mitjans o se'ls amenaça amb inspeccions; si les protestes vénen de la ciutadania, s'utilitza un desproporcionat ús de la força o s'apliquen sancions desmesurades; si provenen de la premsa, es produeix una apagada informativa.

La nostra democràcia no necessita per a res aquesta llei de seguretat ciutadana del Ministeri de l'Interior ni les modificacions del Codi Penal del Ministeri de Justícia, que endureixen les penes relacionades amb la llibertat. Tornam al passat, a l'ordre públic de la mà de l'*orden y mando*. El Govern de l'Estat, en lloc d'utilitzar el Cos Nacional de Policia i la Guàrdia Civil per garantir la nostra llibertat, garantir una adequada seguretat ciutadana, pretén destinar-los a controlar la població, a la qual té amenaçada amb multes per aconseguir l'ordre públic. És del tot inadmissible que s'utilitzin les forces i cossos de seguretat de l'Estat per imposar a la ciutadania un model d'ordre públic que res no té a veure amb la seguretat ciutadana a un estat democràtic.

Aquesta llei no és una llei més, sinó que és una peça clau que tanca el cercle del projecte més ultraconservador d'Europa. És una imposició que ataca les llibertats civils i polítiques de la ciutadania; és una mostra més de la debilitat d'un govern que està superat i incapaç de solucionar els problemes de la ciutadania d'una manera democràtica, un govern que només té una resposta: la repressió, la prohibició *de facto* de qualsevol dissidència social i política. Les lleis mordassa, les polítiques repressives en general, no podran frenar el clam popular contra les retallades i contra la involució democràtica en el nostre país.

Per tant, i per aquests motius, donarem suport a la iniciativa que avui presenta el Grup MÉS. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Obrador. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz per un temps de deu minuts.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Tras la aprobación de la Constitución Española de 1978 se aprobó por primera vez la Ley de seguridad vigente de 1992. Esta ley de hace más de veinte años ha sido la primera norma legal que abordó la regulación de las cuestiones relacionadas con la seguridad ciudadana y los principios y valores recogidos en nuestra constitución. Ya hubo un intento, lo que pasa es que no hay poca memoria histórica por parte de la izquierda, ya hubo un intento de una nueva ley, la ley Corcuera, la ley de la patada en la puerta, la ley represiva contra los ciudadanos, la ley que sí generaba miedo a los ciudadanos, la ley de 1993 y que fue una ley que fue tumbada por el Tribunal Constitucional.

Tras más de veinte años es necesario impulsar una nueva ley orgánica. El anteproyecto de ley de seguridad ciudadana es necesario tras la reforma del Código Penal en el que desaparecen las faltas, ya que algunas se convierten en delitos leves y otras salen de las cifraciones penales y es necesario tras los cambios sociales y algunas conductas violentas aparecidas recientemente en esos veinte años desde la Ley de seguridad ciudadana vigente que es la del 92 como he comentado anteriormente.

Este anteproyecto de ley, que no ley, se ha remitido a diferentes órganos para que emitan informes, algunos ya se han expuesto aquí, como por ejemplo se ha remitido a la Agencia Española de Protección de Datos, al Consejo General del Poder Judicial, al Consejo Fiscal o al Consejo de Estado; una vez recibidas esas aportaciones tiene el recorrido parlamentario donde se debatirán con el objetivo de obtener una ley, ahora sí, una ley, que garantice más y mejor la seguridad de todos los ciudadanos. Pero esto que se pretende hacer por parte del Gobierno es lo que ya se hizo por parte de un gobierno socialista en el año 2007. En este caso se hizo dentro del ámbito deportivo, pero claro de este tema justamente hoy no hablamos, pero sí que está relacionado y ahora me explicaré.

La Ley 19/2007, contra el racismo, la xenofobia y la intolerancia en el deporte, una ley socialista, por si ustedes no lo saben, estableció penalizar algunos tipos de comportamientos violentos que afectaban y afectan a la seguridad ciudadana en centros deportivos. La ley obtuvo el respaldo del Grupo Popular a diferencia de la actitud que mantiene en ese tema el Grupo Socialista.

Si la ley del 2007..., su campo de actuación estaba centrado en el deporte, este anteproyecto de ley lo hace extensivo a la sociedad en general, y en aquella ley socialista también se establecían infracciones como en este anteproyecto de ley, en leves, graves y muy graves, y sorprendentemente -sorprendentemente- de más cuantía económica que en el anteproyecto de ley que hoy estamos aquí debatiendo. Dos varas de medir, una cuando se está en el gobierno y una cuando se está en la oposición, señores diputados. Y es así, cójanse la ley, mire usted las cuantías económicas y verán ustedes que es mucho más restrictiva y supuestamente, como dicen ustedes, aquéllo sí que generaba miedo, pero claro aquéllo lo hacía el Gobierno socialista y no pasaba nada.

Por tanto tenemos un intento de ley que generaba miedo, la ley Corcuera, tumbada por el Tribunal Constitucional que hizo el Gobierno socialista, y aquí no pasa nada, y luego tenemos una ley en vigor, que es la Ley del deporte, con el apoyo del Grupo Popular y la abstención de Izquierda Unida en el Congreso de los Diputados, que bueno no pasa nada, que al fin y al cabo era una demanda del sector deportivo. Pero ¿de qué infracciones estamos hablando? No hay ninguna infracción, no hay ninguna infracción, que prohíba el derecho a la manifestación, el derecho constitucional que tenemos todos los ciudadanos a la manifestación, que es un derecho constitucional, que, como es normal, en una sociedad democrática tiene que existir, a diferencia de otras dictaduras existentes hoy en día en el mundo como son las comunistas en las que se persigue a los ciudadanos que no piensan igual al régimen político de turno y en las que se prohíben hacer manifestaciones, como pasa en la sociedad dictatorial comunista en Cuba.

Precisamente este anteproyecto de ley no persigue las manifestaciones, persigue los comportamientos violentos en las manifestaciones, no persigue el derecho a la manifestación, persigue los comportamientos violentos en las manifestaciones. Por tanto, sólo es restrictiva... y los que tienen que tener miedo son aquellas personas o aquellos grupos que cometen y hacen actuaciones violentas.

Pero, aparte, este anteproyecto, se refiere, aparte del tema que ustedes han focalizado, el tema de la manifestación, habla de muchas más cosas, de muchas más cosas.

¿No consideran los diputados que antes han hablado que debe ser una infracción la grabación y difusión de imágenes de agentes de las fuerzas de seguridad en el ejercicio de su trabajo que atentan contra el derecho a su honor o imagen y que puedan poner en peligro su seguridad o la de la intervención policial correspondiente? ¿No se considera una infracción la perturbación grave del orden en actos públicos religiosos, deportivos o espectáculo de otro tipo?

Lo mismo podemos hablar de las protestas no comunicadas o prohibidas en infraestructuras críticas como centrales nucleares o pistas de aeropuerto, por ejemplo en la tenencia ilícita, el transporte y el abandono de la droga o de los útiles para su preparación; en la conducción de cundas o personas que llevan coches para acompañar a gente que se relaciona con el tema de la droga; escalar como acción de protesta edificios públicos o precipitarse desde los mismos. Por tanto, prácticamente este anteproyecto de ley lo que garantiza es la seguridad de todos los ciudadanos.

Evidentemente es mejorable, por eso se ha remitido un informe a diferentes órganos como he comentado y luego esperemos que en el trámite parlamentario, los grupos, sus partidos en el Congreso, elaboren propuestas para llegar a una ley más segura y mejor para todos los ciudadanos.

Por tanto, estas acciones que he mencionado, alguna de ellas que tienen un carácter de infracción, ¿ustedes creen que tienen que tener infracción o consideran que son, que forman parte de actuaciones pacíficas o comportamientos cívicos de los ciudadanos? Porque entonces aquí creo que no estaríamos de acuerdo en el modelo de sociedad democrática que quieren ustedes frente al nuestro.

Por tanto este anteproyecto sólo persigue actitudes violentas y garantiza la seguridad de todos los ciudadanos. Por tanto, aquí, este anteproyecto no genera alarmismo, no genera odio, no genera miedo, los únicos que aquí generan, bajo actuaciones irresponsables y confundir a la opinión pública, transmitir ese odio, esa crispación son ustedes, son ustedes que movilizan las calles, son los que movilizan las calles con ciertas actuaciones y esa es la realidad.

Pero, respecto a centrarnos en el tema de su PNL, es decir, el punto 1, la mete ahí, estamos totalmente de acuerdo, es totalmente..., es como no podía ser de otra manera, evidentemente claro que damos apoyo a la madurez política, a la madurez democrática de la sociedad balear, pero permítame que diga, aunque es cierto que no se puede generalizar, que en los últimos tiempos ha habido algunas conductas en nuestra comunidad autónoma que van precisamente en contra de la esencia de cualquier sociedad democrática y que deberían de ser condenadas sin tapujos y sin tibieces por parte de todos los partidos políticos democráticos.

Ejemplos: interrupción de una misa en Palma con gritos por parte de un grupo proabortista, ¿ustedes creen que tiene que ser una infracción o no tiene que ser una infracción? Boicot al presidente de la comunidad autónoma en un acto inaugural en la UIB por parte de un grupo de estudiantes independentistas, ¿ustedes creen que tiene que ser una infracción o forma parte de la libertad de expresión? Actos vandálicos del grupo Arran contra la sede del PP de Marratxí, o cuando quisieron quemar la sede del PP de Ibiza, que ahí están, mire usted las hemerotecas, ¿esto forma parte de la libertad de expresión o ustedes creen que tiene que ser reflejado con una infracción? O cuando un rapero se dedica a insultar con amenazas a un militante de un partido democrático, el principal partido democrático de esta comunidad autónoma, ¿ustedes consideran que esto forma parte del derecho de libertad de expresión o tiene que someterse bajo una infracción? O cuando agredieron a los presidentes del... al presidente... a los escoltas del presidente de la comunidad autónoma en una concentración en Manacor. O cuando los que ejercen su derecho constitucional de hacer una huelga prohíben forzosamente el también derecho constitucional a quien decide trabajar. ¿Esto forma parte del derecho a la manifestación, el derecho de la opinión o forma parte de quien comete una serie de infracciones? Por tanto, esto lo que se queda aquí reflejado.

Evidentemente, este anteproyecto de ley es mejorable, pero hay una necesidad tras veinte años -tras veinte años- de la ley que hoy tenemos en vigor.

Por tanto, les invito, señores diputados, a que en todo caso dejen que siga su curso este anteproyecto de ley, que es necesaria porque es para garantizar la seguridad de todos los ciudadanos, independientemente de la condición ideológica de lo que sea de esta tierra y del conjunto de España.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. Vol fer ús de la paraula per contradiccions i per un temps de cinc minuts la Sra. Santiago?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, gràcies. Vull donar les gràcies al Grup Socialista pel suport a aquesta proposició no de llei.

La Constitució Espanyola, feia referència el representant del Partit Popular de l'any 92, efectivament és la de l'any 92, segurament necessita modificacions, la de l'any 92, però no les modificacions que planteja aquest avantprojecte de llei. Dir-li que a vostè sempre quan li convé parla de l'esquerra, la proposta coneguda com de la coça a la porta del Sr. Corcuera, aquesta coneguda com la *ley Fernández*, l'altra era la *ley Corcuera*, era del PSOE i no de cap grup d'esqueres que no fos del PSOE que donàs suport a aquesta llei, per tant, no va ser tota l'esquerra la que va donar suport a la llei Corcuera.

Vostè m'ha posat l'exemple d'una certa unitat per sancionar les conductes antiracistes, les conductes xenòfobes, té qualche dubte vostè que això s'ha de sancionar de manera absolutament punible? Perquè jo no en tenc cap dubte i m'agradaria que s'aplicàs que la Llei del 2007, perquè darrerament i arran del que ha succeït als nostres camps de futbol la UEFA ha cridat l'atenció a la federació d'esports que la Llei de 2007 pràcticament no s'aplica, que es toleren insults racistes en els mitjans..., en els camps de futbol de l'Estat espanyol. I al Govern li ha dit, a través de la UEFA, que apliquin les sancions necessàries perquè té una llei que incompleix. I contra el racisme, efectivament, que hi ha d'haver sancions, i contra la xenofòbia, efectivament que hi ha d'haver sancions.

Però contra l'intent de manifestar-se, se'ls ha de posar molts d'entrebancs a la ciutadania? Perquè això..., vostè ha llegit l'avantprojecte? Ha incrementat, ha incrementat! I li ho diu el Consell del Poder Judicial, ho firma Jutges per la Democràcia, *Comentarios de urgencias y tablas comparativas*, més de 120 pàgines, els jutges de Jueces para la Democracia, que deuen tenir alguna cosa al cap quan diuen que aquesta llei s'ha de canviar de cap a peus, que s'ha d'aturar i que es plantegi la del 92 i que es facin les modificacions a la de l'any 92, no només li ho diuen els grups de l'oposició, perquè si vostè només llegeix els documents que li envia el Partit Popular, els argumentaris del Partit Popular després poden dir les coses que diguin, però llegeixin, procurin llegir el que diuen altres persones, que també estan prou documentades en aquest tema i tal vegada podrien canviar alguna via d'opinió.

El Poder Judicial li ho diu, tot el que li he dit, que és una llei abusiva. Està d'acord el Partit Popular, vostè que en fa tantes preguntes, que els guardes jurats puguin escorcollar un ciutadà? Modificarà el Partit Popular l'esmena, la proposta del partit del Govern? Si nosaltres demà presentam una PNL d'urgència fent aquesta proposta, vostè li donarà suport, o fa només un discurs per dir que aquesta llei està molt bé? Vostè està d'acord que un guarda jurat escorcolli un ciutadà a carrer, perquè pot preveure que faci un delictes? Perquè és el que posa el text.

Vostè em parla de limitacions de països i m'ha posat Cuba, i per què no parla de Xina? De Xina, de Xina!, que ara aquí permeten que comprin hotels, ara entrarà aquí el capital comunista xinès que tan poc respecta la democràcia, i vostès només parlen de Cuba; de Xina, que vostès han modificat la Llei de justícia universal de l'Estat espanyol precisament per tenir contents els xinesos, un país comunista i antidemocràtic, el Partit Popular. Vostè em parla d'això? El Partit Popular modifica la Llei de justícia universal de l'Estat espanyol per tenir contents els xinesos perquè no puguin seguir amb la denúncia contra el Tibet, vostè em parla d'això? Vostès que permeten que estigui entrant aquí el capital xinès tan comunista? Sí..., no, no, que està comprant hotels, ho està facilitant, als xinesos sí que els ho podem facilitar tot, i els cubans són tots una colla de..., de... home!

(Remor de veus)

Sr. Mercadal, digui el que trobi, és que m'agrada escoltar-lo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, guardin silenci per favor. Continui.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Quan el Sr. Mercadal s'expressa de forma tan natural, expressa més..., perdoni, el Sr. Camps, disculpi'm, Sr. Mercadal, el Sr. Camps expressa realment el pensament del Partit Popular perquè és més espontani i li surt de forma molt més clara i així queda més clar, perquè allò altre està com a més treballadet, però quan expressa el Sr. Camps ho expressa d'una forma molt clara el que pensa el Partit Popular.

Sempre hi ha conductes reprovables, senyor..., sempre hi ha conductes reprovables i de totes les que m'ha dit nosaltres hem manifesta el nostre rebuig a moltes d'aquestes, però no es pot limitar socialment la manifestació perquè hi hagi conductes reprovables, i sempre n'hi ha hagut, de l'esquerra i de la dreta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, vagi acabant, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Tot d'una. Sempre n'hi ha hagut, però això és un atemptat contra el col·lectiu de la ciutadania, no és intentar perseguir conductes determinades, és evitar que les persones es puguin manifestar.

Miri, acabaré amb una frase de Benjamin Franklin que he agafat d'aquest estudi de Jutges per la Democràcia, diu: *"Aquellos que pueden dejar la libertad esencial para obtener un poco de seguridad temporal no merecen ni libertad ni seguridad"* i això és el que els passarà a vostès.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 443/14.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Sra. Presidenta, ¿admiten que sea por separado o es conjunta la votación?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

La podem mantenir per separat, és que no entenc la primera sense la segona, ja ho explicaran vostès.

LA SRA. PRESIDENTA:

Votam els dos punts per separat. Idò, passarem a la votació de...bé, el primer punt queda aprovat per assentiment i passarem a la votació del segon punt.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

2) Proposició no de llei RGE núm. 632/14, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport i adhesió a l'Estratègia d'emprenedoria i ocupació jove 2013-2016.

Seguidament passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 632/14, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport i adhesió a l'Estratègia empenedoria i ocupació jove 2013-2016.

Per defensar-la té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens, per un temps de deu...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, i bones tardes, senyores i senyors diputats. Veim aquí avui horabaixa una proposició no de llei del meu grup que, si bé és cert que va ser enregistrada l'any passat, tot i que fa uns mesos vàrem corregir, el mes de gener, un error formal, la veim avui a aquesta comissió, quan és cert que ja hem parlat en repetides ocasions, tant a proposta del Grup Popular com també dels dos grups de l'oposició, en diferents iniciatives tant a ple com a comissió, del tema que ens ocupa, que és l'atur juvenil. I el cert és que també el Govern de les Illes Balears, dins el seu Pla d'ocupació, que està -com saben- a punt de presentar, ha inclòs ja aquestes o moltes d'aquestes mesures que es recullen dins l'estratègia nacional de lluita contra l'atur juvenil dins un sol document marc, com vàrem acordar també en aquest parlament.

No obstant això, avui sí que he volgut, he decidit mantenir aquesta proposició no de llei perquè crec que com a Parlament de les Illes Balears és important que ens pronunciem de manera explícita i concreta a favor de l'adhesió de la nostra comunitat autònoma dins l'Estratègia d'emprenedoria i ocupació jove 2013-2016, aprovada i posada en marxa pel Govern d'Espanya, com així preveu la mateixa estratègia mitjançant l'adhesió de les diferents comunitats autònomes. Aquesta estratègia aprovada pel Govern central, ara ja fa un any, s'emmarca en l'objectiu d'impulsar mesures dirigides a reduir l'elevat índex d'atur juvenil, ja sigui mitjançant la inserció laboral per compte aliè o mitjançant l'autoocupació i l'emprenedoria.

Els seus objectius són millorar l'ocupació dels joves, augmentar la qualitat, l'estabilitat de la feina, promoure la igualtat d'oportunitats del mercat laboral i fomentar l'esperit emprenedor. Per això, s'hi podran sumar totes aquelles entitats públiques i privades, empreses i institucions i tot tipus d'organitzacions que vulguin contribuir amb les seves iniciatives i aportacions a fer front a aquesta gran xacra social que és l'atur juvenil. De fet, fins al passat mes de gener més de 350 entitats s'havien adherit a aquesta estratègia juvenil del Govern, nombre que es va incrementant cada setmana i entre aquestes veim universitats, multinacionals, petites i mitjanes empreses, associacions, ONG, fundacions, administracions públiques de tots els colors polítics, etc.

És una iniciativa sense precedents de la unió de sinèrgies per combatre l'atur juvenil. Només la iniciativa privada que s'ha adherit a l'estratègia en forma de compromís, ha aportat 200 milions d'euros addicionals en forma de recursos per a aquesta estratègia. Tot això es tradueix en oportunitats reals d'ocupació per als joves. Aquesta Estratègia d'emprenedoria i ocupació comptarà o compte amb una aportació de 3.500 milions d'euros, gràcies als fons europeu, un fons europeu específic contra l'atur juvenil, que va ser aprovat pel Consell d'Europa, a iniciativa del Govern d'Espanya i del propi President Rajoy.

I aquesta estratègia compta a Espanya amb 100 mesures específiques contra l'atur juvenil. Aquesta estratègia a més s'ha elaborat comptant també amb les recomanacions de la Unió Europea, entre les quals es troba la garantia juvenil que vam debatre aquí ja fa un parell de setmanes. Aquestes mesures parteixen de la base que l'atur juvenil no és un problema conjuntural, sinó un problema estructural al qual ningú mai no li ha donat una solució real i duradora a Espanya.

Per tant, a l'estratègia trobam dos grups de mesures, segons el seu desenvolupament i impacte, 15 mesures de xoc de les quals s'espera un impacte a curt termini que estan relacionades amb estímuls a la contractació, l'emprenedoria i la millora de la intermediació, amb un pressupost de gairebé 2.000 milions d'euros; 85 mesures a llarg termini que constitueixen un conjunt d'actuacions que requereixen un major temps per al seu desenvolupament, ja que pretenen fer front a problemes estructurals que tenen una incidència directa en l'ocupació jove, amb un pressupost de 1.000.714.949 euros.

Les mesures s'agrupen en funció dels diferents perfils dels beneficiaris potencials, sense formació, sense experiència, o amb qualificació, qualificats, beneficiaris de prestacions, etcètera. Per destacar-ne només algunes, podríem anomenar els programes formatius amb compromís de contractació, programes de segona oportunitat per als joves que abandonaren prematurament els estudis, que puguin ara obtenir el títol de d'Educació Secundària Obligatoria. Tarifa plana per a joves autònoms. Comptabilització de la prestació de l'atur amb l'inici d'una activitat per compte propi. Recomençament del recobriment de la prestació per desocupació, un cop realitzada una activitat per compte propi. Foment de l'economia social i l'emprenedoria col·lectiva. Incentius a la contractació a temps parcial amb vinculació formativa. Incentius a la transformació en indefinits del contracte jove, especialment si es tracta de dones. Eliminació de la cotització a la Seguretat Social per a la contractació indefinida a través de microempreses i autònoms. Millora de la protecció social de les pràctiques professionals i així fins a 100 mesures.

Mesures que s'han de sumar a tota l'agenda reformista que ha posat en marxa el Govern del Partit Popular, tant a nivell d'Espanya, com a les Illes Balears: la reforma laboral, la reforma educativa, les lleis d'estímuls dels sectors productius, la Llei d'emprenedors, l'eliminació de traves administratives, etcètera. Tot per fer front a un problema que situa el nostre país a la cua d'Europa quant a atur juvenil, i especialment a causa de factors, com una alta taxa d'abandonament escolar, que dobla els valors de la Unió Europea; una marcada polarització del mercat de treball, on trobam joves que, per una banda, abandonen els seus estudis de manera prematura, i d'altra, joves altament qualificats però que desenvolupen feines per davall de les seves capacitats. Un escàs pes relatiu de la Formació Professional, una escassa ocupació dels joves. Un escàs i deficient coneixement i domini de diferents llengües estrangeres. Una alta temporalitat, amb un elevat percentatge de joves que treballen amb aquests contractes temporals. Una alta contractació parcial. Dificil accés al mercat de treball dels grups amb risc d'exclusió social. I la necessitat de millorar els nivells d'autoocupació i la iniciativa empresarial dels joves.

Tots aquests factors s'han vist agreujats per la crisi econòmica i la incapacitat o retard en les respostes que es va donar a aquesta crisi, o la manca d'iniciativa per dissenyar respostes específiques per a aquest col·lectiu que fossin realment efectives a mig i llarg termini. Hem de ser ambiciosos, els joves no necessiten mesures de maquillatge, no necessiten mesures electoralistes, necessiten mesures serioses, que els donin l'estabilitat que necessiten per poder iniciar un projecte de vida autònom i independent.

I el més important és que això no és paper banyat, ni són mesures teòriques, aquestes 100 mesures ja tenen un resultat ben real i palpable per a molts de joves al nostre país. Segons les darreres dades de l'atur conegudes aquesta mateixa setmana, l'atur entre els joves baixa a Espanya a un ritme del 12%, 400 joves cada dia troben feina a Espanya, gràcies a aquest projecte

col·lectiu de la societat espanyola, bé sigui un treball per compte propi, o un treball per compte aliè, 400 joves cada dia. I l'Eurostat, reconeix que Espanya és el país on més baixa l'atur juvenil, un de cada tres joves que troben feina a Europa ho fan a Espanya. A les Balears el mes d'abril els contractes entre menors de 25 anys es van incrementar un 83,4% en relació al mes anterior i un 25,7% en relació a l'any passat, la qual cosa ha suposat un descens a l'atur entre aquest col·lectiu del 14,7% en relació a fa un any i del 13,1% en relació al passat mes de març.

Per tant, senyores i senyors diputats, sabem que queda molt per fer, però sí que és cert que el Partit Popular ha invertit la tendència de la situació que ens vam trobar fa tres anys. Per això els deman, com hem fet altres vegades en aquesta comissió, o en plenari, quan parlem d'atur juvenil, que deixin de banda les postures partidistes i donin suport a aquesta proposició no de llei, per mostrar el nostre suport a l'adhesió a aquesta estratègia nacional, que en el cas de les Illes Balears, anirà inclosa dins el Pla d'ocupació, que esperam aprovar amb el màxim consens possible.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Evidentment des del Grup Socialista hem presentat, seguim presentant i segurament haurem de continuar presentant tot el que sigui dins l'àmbit de les nostres possibilitats, propostes per avançar, i sobretot en temes com el que parlem avui de l'atur i l'ocupació dels joves de les nostres illes i de tot el nostre país. Per tant, en aquest sentit i evidentment, i li dic ja d'entrada, que li donarem suport.

Malgrat, malgrat també que hem d'assenyalar que massa vegades ens hem trobat, i concretament també amb aquesta iniciativa, d'aquesta Estratègia per a l'emprenedoria i l'ocupació dels joves 2013-2015 que alhora que aprovam mesures de suport en general, a l'hora de concretar aquestes mesures ens trobam massa vegada amb rebuig. Avui la portaveu del Partit Popular ha assenyalat mesures que s'implanten, però n'hi ha d'altres que fa molts pocs dies que es varen votar en contra i estan incloses en aquestes 15 mesures d'alt impacte a curt termini, com per exemple la creació d'oficines de referència als serveis públics d'ocupació especialitzades en l'assessorament i acompanyament dels joves emprenedors. Aquesta assistència tècnica dels joves, que fa molts pocs dies es va votar en contra. I així i tot, repetesc, donarem suport a tot allò que suposin estratègies de donar suport a què els joves trobin feina.

Perquè aquest, malgrat aquesta estratègia i de tots els esforços que he d'estar totalment convençuda que tots els governs intenten fer, sí hem d'assenyalar diferents coses: la primera també és dir que, malgrat aquestes mesures complementàries que el Govern ha de presentar, avui encara als

tres anys de govern no tenim el Pla d'ocupació aprovat. Un Pla d'ocupació juvenil que, a proposta i a iniciativa del Partit Popular, es va aprovar per unanimitat en aquesta cambra, al final no s'ha tirat endavant. S'inclouran aquestes mesures en el que fa referència al Pla d'ocupació general, que encara, que encara en tres anys de govern no hem vist. I aquests tres anys de govern, entenem que la situació quan vostès van entrar al Govern no era gens fàcil, però la situació dels joves no ha millorat, la tendència no millora, la tendència és d'agreujament, si era possible i és possible de la situació dels joves.

La taxa d'atur que hem conegut del primer trimestre del 2014 és superior, del 53,17% dels joves. La taxa d'atur el primer trimestre de l'any 2011 era del 45,7%. I per què, per què és cert que el nombre absolut de persones aturades joves baixa? Perquè la població activa baixa moltíssim, perquè la gent no s'inscriu en els registres de l'atur o del SOIB. I així, trobam que quan anam al nombre d'afiliats, tenim menys afiliats joves de 25 anys, any rera any. I aquesta situació no és per culpabilitzar absolutament ningú, és perquè aterrem en què la situació segueix sent molt greu, perquè no basta ni és suficient, al contrari, és descoratjador que els joves ni tan sols s'inscriguin per cercar oportunitats perquè els serveis públics no els donen fins a aquest moment oportunitats. I per tant, tenim menys joves ocupats que mai en la història d'aquesta comunitat autònoma, i continua baixant el nombre de joves ocupats que fan feina. I les dades de pobresa del 2012 visualitzen també d'una manera molt clara que entre la gent jove menor de 16 a 29 anys la taxa de risc de pobresa passa del 17 al 25,7%, 8 punts, més de 8 punts, molt més que l'increment de la taxa de pobresa a nivell general de la nostra comunitat.

Per tant, la situació és greu, menys joves ocupats, una taxa d'atur superior a la que teníem l'any 2011 i alhora una taxa de pobresa molt més dura. Perquè, a més a més, la gent que està ocupada, com molt bé ha dit la portaveu del Partit Popular, els contractes són molt més precaris en temps, en temps de temporalitat, contractes temporals, però els contractes indefinits són fonamentalment els que creixen els de temps parcial. I aquesta és una situació en què hem de fer tots els esforços per girar-la, cosa que fins aquest moment no aconseguim, no aconseguim. Perquè, repetesc, les dades mes a mes, trimestre a trimestre pel que fa referència a la gent jove, empitjoren. Cap indicador de gent jove és millor que el 2011 avui, cap, excepte evidentment el nombre, l'únic que creix és el nombre de joves que ni estudien, ni fan feina, o l'increment de la taxa de risc de pobresa juvenil.

Per tant, donarem suport a aquesta estratègia d'emprenedoria i ocupació juvenil, que es posin en marxa totes les mesures que hi ha, les que s'han començat amb més o menys èxit, n'hi ha com per exemple el programa de segona oportunitat, que esperam que vertaderament es posi en marxa de manera immediata; la formació; també els incentius a la contractació; els nous contractes formatius i d'emprenedors els quals avui per avui encara els seus impactes són molt minsos. I aquí també tenim les dades i per tant, evidentment són baixos encara.

Que esperem que tinguin impactes millors? Hi confiam i li ben assegurat que és el que desitjaríem, i per tant, en aquest sentit, repetim, un vot positiu. Esperem que es posin en marxa totes les mesures, totes i més, vull dir que si en surten més també que es posin en marxa; que siguem capaços de visualitzar o d'analitzar l'impacte que tenen per si les podem corregir, perquè, com sempre ha passat abans i ara, algunes es plantegen millor i d'altres s'han de corregir. I per tant, en aquest sentit, repetim, tota la col·laboració a tirar endavant mesures per ajudar la gent jove.

Un poble no es pot permetre el luxe que la gent jove preparada o que podem preparar, no tenguí oportunitats de feina. I en aquest moment hi ha oportunitats de feina a la nostra comunitat, i a voltes encara et sorprèn més que ens costi tant aprofitar-les. I per tant, creim que val la pena fer, repetim, aquest esforç i remarcar aquesta qüestió: és necessari actuar a tots els àmbits perquè la situació avui per avui és molt dura. I tres anys..., som conscients que han estat i són tres anys de crisi, que tot és molt complicat, però la situació dels joves són els que pateixen més i que per tant, són als qui obligatòriament avui hem de donar una bona ajuda.

Per tant, li donarem suport i esperem que aquest acord, amb tots els acords que duim aprovats, amb totes les aportacions que hem pogut fer, siguem capaços de transmetre de cara a l'exterior, de cara a la gent jove que és fora d'aquest Parlament, que aquí estam disposats a batallar amb tot.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago, també per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. El nostre grup parlamentari també donarà suport a aquesta proposició no de llei, perquè el nostre grup ha donat suport a totes les iniciatives que ha presentat el Grup Socialista o ha presentat el Grup Popular o amb suport a les nostres mateixes, que donassin suport, donassin idees, donassin suport a qualsevol iniciativa per intentar aturar aquesta desocupació juvenil. Cosa que de vegades el Partit Popular no ha acompanyat tant.

Jo seré breu perquè la Sra. Prohens ha explicat l'Estratègia d'emprenedoria i d'ocupació. La Sra. Barceló ha donat tot un seguit d'indicadors que nosaltres també teníem recollits, simplement afegir-ne un: els afiliats a la Seguretat Social baixen. Si es computa el nombre d'hores d'afiliació a la Seguretat Social, a la darrera l'abril del 2014, és inferior a l'any 2011 i això és una demostració més que l'únic que s'aconsegueix són altes de contractes temporals, en precari. Hi ha menys hores donades d'alta a la Seguretat Social l'any 2014 que l'any 2011, hi ha més contractes, però en hores n'hi ha menys, es treballa menys en el conjunt de l'Estat espanyol, i la comunitat de les Illes Balears no està al marge d'aquest tema. Tenim treball en precari i el treball en precari no possibilita l'emancipació dels joves; no possibilita que a un moment de la teva vida, del teu cicle vital, que és dels 23 i els 30 anys has de

fer un projecte de vida i no ho pots fer perquè no tens garantia d'ingressos fixos, no tens garantia de feina, i això ha de ser prioritari, en aquest, i a l'altre col·lectiu, ho hem dit altres vegades, els majors de 45 anys, especialment els majors de 50 o 55. No es pot fer en aquest moment en el conjunt de l'Estat espanyol un projecte de vida d'aquests joves perquè no tenen garantia d'ingressos. I com que no hi ha garantia d'ingressos no es pot fer aquesta emancipació.

Per tant, aquesta i qualsevol altra mesura que doni idees, que possibiliti aquesta contractació, nosaltres li donarem suport. Aquesta Estratègia nosaltres pensam que és molt més realista que la Llei d'emprenedoria o d'emprenedors que va fer el Govern de les Illes Balears, perquè no estava dotada econòmicament, aquesta almanco està dotada econòmicament, una de les línies fonamentals d'aquesta estratègia és l'ocupació i ser autònom i emprenedoria, per tant, ens pareix molt més realista que aquesta llei que es va aprovar amb els vots del Partit Popular.

Simplement, però, pens que el Parlament hi és per a coses una mica més acurades que una proposició no de llei d'aquestes característiques, perquè instar el Govern a sumar-se a l'Estratègia d'emprenedoria i ocupació quan ja hi està sumat, sense demanar-li res en concret, sense demanar-li un esforç determinat en qualque línia, sense demanar-li una temporalitat concreta, la veritat! Quantes vegades en aquesta comissió s'ha rebutjat una proposició no de llei d'un grup de l'oposició, perquè ens deien que no la podien aprovar perquè el Govern ja ho feia; idò avui un membre del grup parlamentari que dona suport al Govern, ens du una proposició no de llei d'una cosa que ja fa el Govern, perquè ja s'hi ha sumat. De fet, en el Pla d'ocupació ja hi ha totes aquestes línies. Quantes vegades, Sra. Prohens, vostè ha argumentat que, com que el Govern ja ho feia, no feia falta aprovar-ho? I avui en firma una en aquest sentit. Ho dic perquè miri la generositat de l'oposició i la seva quan som davant les mateixes situacions.

Per tant, nosaltres donarem suport perquè intentem ser coherents quan una cosa ens pareix sensata, independentment de qui la presenti. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús de la paraula per contradiccions la Sra. Prohens?

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Començaré contestant al final de... bé, primer de tot, donar les gràcies, evidentment, a les dues portaveus dels grups de l'oposició per donar suport a la proposició no de llei del Grup Popular.

I contestaré el darrer que ha dit la Sra. Santiago, jo ho he dit al principi de la meua intervenció, aquesta proposició no de llei és de fa ja un any i ara, avui, hem decidit no retirar-la perquè consideram, com s'ha fet a altres comunitats autònomes, també el Parlament s'havia de pronunciar quant a aquesta Estratègia d'emprenedoria del Govern central perquè consideram que és una estratègia d'emprenedoria prou important, inèdita per les seves característiques, pel seu pressupost i també per les sinèrgies que uneix de la col·laboració públicoprivada i de la col·laboració amb altres institucions i des del Grup Popular consideram que el Parlament també s'hi havia de pronunciar, i la veritat és que ens alegra que el pronunciament sigui unànime de totes les forces que formen aquest parlament.

Ha parlat la Sra. Barceló i també la Sra. Santiago de la temporalitat dels contractes dels joves, jo també n'havia parlat, això és una realitat i per això moltes d'aquestes mesures d'aquesta estratègia d'emprenedoria van precisament a incentivar la conversió d'aquests contractes temporals en contractes indefinits, precisament perquè coneixem quina és aquesta realitat i precisament perquè persequim aquesta major estabilitat dels contractes que tenen els joves que, com deia la Sra. Santiago, és aquesta estabilitat la que permet iniciar un projecte de vida autònom.

Ara bé, jo també els vull dir algunes dades que són dades que hem conegut aquesta setmana des del mes d'abril quant al tipus de contractes enregistrats aquí a les Illes Balears, tenim que s'incrementa un 36,8%, amb relació a l'any anterior, els contractes indefinits, i els contractes temporals un 15,3%, per tant creixen molt més els contractes indefinits. Dins dels contractes temporals, quin és el percentatge que més creix? Idò aquells contractes temporals de més de dotze mesos que creixen un 45,6% amb relació, per exemple, als de menys de tres mesos, que creixen un 16,8%. És a dir, això també són dades a tenir en compte i són dades d'aquesta tendència, que ho diu moltes vegades tant el president del Govern com també el conseller, que sortir de la tendència de destrucció d'ocupació i sortir de la tendència que duem no és fàcil. Per tant, som ara en aquest moment de transició i de canvi de tendència.

Ara jo no estic d'acord amb la lectura que fan de les mesures que ja ha posat en marxa tant el Govern d'Espanya com el Govern de les Illes Balears. Per exemple, què hem fet? Hem fet una reforma laboral que aquesta reforma laboral du que actualment a Espanya l'atur juvenil disminueixi a ritmes del 12%; que s'hagin signat 105.000 contractes de formació i aprenentatge; que hi hagi 60.000 aturats joves menys que fa un any o que s'hagin signat per exemple 66.000 contractes indefinits de suport a emprenedors; també l'estratègia que parlam avui amb aquestes més de cent mesures que han beneficiat ja uns 150.000 joves o 80.000 joves que són beneficiaris directes de la tarifa plana per a emprenedors.

La garantia juvenil, dotada amb gairebé 2.000 milions d'euros, de la qual també hem parlat en diverses ocasions.

La Llei d'emprenedors, una llei d'emprenedors, per exemple, que aquí ha permès tota una sèrie de préstecs per a joves i que a nivell d'Espanya, per exemple, el 2014 ha vengut dotada amb més de 20 milions d'euros de pressupost.

O un apunt, per exemple, per als joves agricultors, que aquí també a les Illes Balears és un col·lectiu a tenir en compte, i que, per exemple, en la reforma de la Política Agrària Comuna de la Unió Europea per primera vegada se'ls concedeixen unes ajudes específiques per a joves agricultors, amb un 25% extra d'aquestes ajudes que van a aquests joves agricultors de fins a 40 anys, això també beneficia a aquest col·lectiu del qual parlam avui.

Per tant, crec que sí podem parlar de mesures concretes, sí que es concreten mesures, sí que es veuen els resultats, però hem de recordar d'on veníem, i no és per retreure a ningú, però veníem d'un índex d'atur juvenil que ja era quan vàrem arribar al Govern superior al 50%, veníem d'un índex d'atur juvenil que, per exemple, en els joves llicenciats era el més alt que s'havia donat mai a Espanya; veníem també que els joves coneguts com a ni-ni, aquests joves que ni estudien ni treballen, s'havien incrementat molt més a Espanya, sabem que hi havia una crisi econòmica, però la crisi econòmica era a tots els països, i en canvi a Espanya havia passat d'un 12,7% d'aquests ni-ni el 2007 a un 18,8 en el 2012. A més, la majoria... el 72% d'aquestes persones en el 2012 eren persones...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, ha d'acabar.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... persones desocupades que es trobaven de manera activa cercant un lloc de feina mentre que en el 2007 aquestes persones eren menys del 50%, és a dir, veníem d'una tendència per les circumstàncies i per la manca també d'una resposta, en el nostre parer, política encertada i concreta per a aquest col·lectiu. I ara, si és ver que sempre direm des del Partit Popular que queda molt de camí a fer, que encara hi ha molts de joves que esperen trobar la seva oportunitat, sí que nosaltres veim que aquesta tendència s'ha invertit.

Per tant, reiterar el nostre agraïment als dos grups de l'oposició perquè aquesta proposta sigui aprovada per unanimitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. En conseqüència queda aprovada per assentiment la Proposició no de llei RGE núm. 632/14.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS